

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a optsprezecea după Rusalii

Evangelia Duminicii a optsprezecea după Rusalii (Pescuirea minunată)

Ev. Luca 5, 1-11

În vremea aceea Iisus ședea lângă lacul Ghenizaret și a văzut două corăbii oprite lângă țărm, iar pescarii, coborând din ele, spălau mrejele. Atunci El, urcându-Se într-una din corăbii, care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat și, șezând în corabie, învăța din ea mulțimile. Iar când a încetat să vorbească, i-a zis lui Simon: Îndepărtează-o la adânc și lăsați în jos mrejele voastre ca să pescuiți. Și, răspunzând, Simon a zis: Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic n-am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele. Și, făcând ei aceasta, au prins mulțime mare de pește, încât li se rupeau mrejele. De aceea, au făcut semn celor care erau în

cealaltă corabie să vină să-i ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât erau gata să se scufunde. Iar Simon-Petru, văzând aceasta, a căzut în genunchi, înaintea lui Iisus, zicând: Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos! Căci spaimă îi cuprinsese, pe el și pe toți cei ce erau cu el, pentru pescuirea atâtor pești. Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, care erau împreună cu Simon. Și a zis Iisus către Simon: Nu te teme; de acum înainte vei fi pescar de oameni. Și, trăgând corăbiile la țărm, au lăsat totul și au mers după El.

„Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.

(Ioan 8,12)

„Credința este din auzire, iar auzirea prin cuvântul lui Hristos.”

(Romani 10, 17)

„Cel ce nu-și ia crucea și nu-Mi urmează Mie, nu este vrednic de Mine.”

(Matei 10,38)

Cuvânt arhieresc pentru folos sufletesc

Este așa de greu ca oamenii să nu se vadă unii pe alții. În general, începem parcă să întoarcem tot mai mult spatele unii altora. Este înfățișat într-o scriere iadul ca imaginea oamenilor care sunt legați spate în spate, și nu se văd unii pe alții, existând obstacole între ei.

Cum este viața noastră ? O imagine des întâlnită ca răspuns este aceea că viața noastră este ca o corabie care merge pe mare, cu cer senin sau cu ploaie și furtună. La întrebarea ce este Biserica ?, de asemenea, răspunsul des întâlnit, Biserica este o corabie în care intră oamenii ca să poată să călătorească pe furtuna acestei vieți, și cum o corabie pentru a călători trebuie să fie înzestrată, dotată cu cele necesare călătoriei, așa și Biserica este dotată, înzestrată cu zidurile ei, cu icoanele ei, cu toate cele care sunt podoaba ei dinlăuntru sau dinafară.

În evanghelia de astăzi, am reținut trei cuvinte și, foarte pe scurt, încerc o mică sesizare a semnificației lor. Și anume, primul cuvânt: Când Domnul Hristos i-a spus Sfântului Petru: *Mergi și pescuiește*, Sfântul Petru a spus: *Doamne, toată noaptea ne-am străduit și nimic n-am prins; dar pentru cuvântul Tău, merg mai în larg și voi arunca mrejele. Și mrejele au fost aruncate și mulțime de pești s-au prins.* Când Apostolii erau fără Domnul Hristos, era noapte și n-au prins nimic. Când Domnul Hristos a intrat în corabie, era zi și au prins mulțime de pești. Așa este și viața omului: viața omului fără Hristos este noapte, iar viața omului cu Hristos este zi; viața omului fără Hristos este o viață fără spor, viața omului cu Hristos este cu spor mare.

Al doilea cuvânt: *Îndepărtează-o la adânc și lăsați în jos mrejele voastre ca să pescuiți.* Adică, numai în adâncime se află lucrurile cele adevărate, la suprafață, în superficialitate, omul nu poate avea viața adevărată.

Și cel de-al treilea cuvânt, cuvântul Sfântului Apostol Petru: *Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos!* - conștiința păcatului propriu și capacitatea de a vedea lumină în viața celui alt.

Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Părintele Florin Bucescu a plecat la Domnul

Părintele profesor Florin Bucescu, doctor în muzică, etnomuzicolog, bizantinolog, paleograf, conferențiar universitar la Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași, a trecut ieri, 21 septembrie 2019, la cele veșnice.

Părintele Florin Bucescu a activat ca profesor de limba română, de istorie și muzică la Iaslovăț (Suceava), profesor de muzică la Liceul „Costache Negruzzi” din Iași, profesor de muzică vocală la Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași și cadru didactic la Seminarul Teologic „Vasile cel Mare” din Iași (1995 - 2005). Totodată, a fost membru fondator al Arhivei de Folclor a Moldovei și Bucovinei. Ca semn de înaltă prețuire, părintele Florin Bucescu a primit în 2011, cea mai înaltă distincție a Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, „Crucea Moldavă”.

Ca preot, a activat în ultimii 22 de ani la parohia Talpalari, unde s-a bucurat de apreciere deosebită din partea preoților slujitori și a credincioșilor.

La parohia Toma Cozma a participat, cu ani în urmă, ca invitat la Hramul bisericii, dar a avut și are o contribuție importantă prin mulțimea de ucenici cărora le-a insuflat dragostea pentru muzică, iar unii dintre ei sunt astăzi membri în Corul nostru parohial.

Slujba înmormântării va începe *luni, 23 septembrie*, ora 12.00, la Biserica „Nașterea Maicii Domnului” - Talpalari, încheindu-se la Cimitirul „Eternitatea” din Iași.

Bunul Dumnezeu să-l ierte și în locașurile dreptilor să așeze sufletul său!

Versete din Evanghelia zilei sub lupa exegezei patristice

(Lc. 5, 4) *Iar când a încetat de a vorbi, i-a zis lui Simon: Mână la adânc, și lăsați în jos mrejele voastre, ca să pescuiți.*

I-a spus lui Simon și pescarilor să se depărteze puțin de uscat și să lase în jos mrejele. Însă aceștia au răspuns că s-au trudit toată noaptea, fără să prindă nimic. Dar, după cuvântul lui Iisus, au coborât mrejele, care s-au umplut de pește. Printr-un semn evident în chip minunat, s-au convins într-un tot că munca le va fi răsplătită, iar truda cu care vor întinde mrejele învățaturii evanghelice va fi roditoare. Cu aceasta vor prinde cu siguranță bancuri de păgâni. Dar vedeți cum nici Simon, nici ceilalți pescari nu puteau duce mrejele la țarm. Muți de spaimă și uimire, căci mirarea i-a amuțit, i-au chemat pe ceilalți, care erau și ei pescari, să vină și să îi ajute să ducă peștele. Căci mulți au trudit împreună cu apostolii, și încă o fac, mai ales cei care cercetează sensul învățaturii evanghelice. Însă, în afară de aceștia, mai sunt și alții: părinții și învățătorii și conducătorii popoarelor, care cunosc dogmele adevărului. Căci mrejele sunt încă aruncate, iar Hristos le umple și îi îndeamnă la convertire pe cei care, potrivit cuvântului Scripturii, sunt în adâncurile mării, adică, cei care trăiesc în zbuluciumul și valurile lucrurilor lumești.

(Lc. 5, 8) *Iar Simon Petru, văzând aceasta, a căzut la genunchii lui Iisus, zicând: Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos.*

Și din acest motiv, Petru și-a adus aminte de păcatele sale, s-a temut și s-a cutremurat. Ca un om nevrednic, nu cutează să Îl primească pe Cel vrednic. Teama sa este demnă de laudă, pentru că fusese învățat de Lege să discearnă între sacru și profan (Iez. 22-16).

(Sfântul Chiril al Alexandriei după doxologia.ro) **2**

Jurnal de Pelerin - august 2019

(continuare din numărul trecut)

Ziua a treia

Miercuri dimineață, după ce am vizitat muzeul Mănăstirii Cernica și ne-am luat rămas bun de la acest așezământ maiestuos și primitor care împrăștie tuturor din limpezimea credinței, ne-am îndreptat spre inima capitalei, la Catedrala Patriarhală.

Cum spunea Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, "clădirile Patriarhiei Române de pe istoricul deal al Mitropoliei reprezintă, prin vocația lor spirituală, prin istoria lor multiseclară, prin arhitectura și frumusețea artistică, dar și prin simbolistica așezării lor, un reper al identității noastre spirituale, culturale și naționale".

Catedrala Patriarhală a fost continuată între anii 1656-1658 ca biserică a mănăstirii Sfinților Însingurați, ctitoria domnitorului Constantin Șerban Basarab de pe Dealul Podgorenilor.

Între 1790-1799, în urma unui incendiu, cunoaște prima restaurare; în 1834 cunoaște o nouă intervenție de restaurare, încheiată în 1839, când s-a înlocuit pictura originală și s-a montat iconostasul pe care îl putem vedea și astăzi. Între anii 1932-1935, în timpul Patriarhului Miron Cristea, are loc un amplu proces de restaurare, la capătul căruia biserica își recapătă aspectul original, iar pictura pe care o putem vedea și astăzi, a fost realizată în stil neobizantin, de către Dimitrie Belizarie.

Ultima restaurare în anul 2008, la inițiativa și cu purtarea de grijă a Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, a avut în vedere zidăria, pictura, iconostasul, mobilierul, iar la exterior s-a realizat o decorație în mozaic. În Catedrala Patriarhală se află mormintele patriarhilor: Teoctist, Nicodim, Miron și Iustin, racla cu moaștele Sfinților Împărați Constantin și Elena; racla cu moaștele Sfântului Dimitrie Basarabov.

Am vizitat și Palatul Patriarhiei - "edificiu martor al multor evenimente istorice, naționale, precum și un simbol al prezenței Bisericii în societatea românească și în dialogul internațional", așa cum l-a caracterizat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel. După ample lucrări de consolidare și restaurare, între anii 2014-2016, Palatul Patriarhiei cuprinde un Centru de Conferințe și un muzeu de artă creștină. Pelerinajul nostru continuă pe străzile capitalei, sub soarele arzător al ultimelor zile ale verii.

Am poposit la Biserica Sfântului Spiridon cel Nou - cel mai mare lăcaș de cult ortodox din București, care în urma cutremurului din 1977, dar mai ales în urma lucrării de construcție a metroului bucureștean, datorită pagubelor suferite, a fost înscris pe lista bisericilor ce aveau să fie dăruite de regimul comunist. Biserica a fost salvată de IPS

Teoctist (ce primise hirotonia întru arhieru chiar aici, la 5 martie 1950), reparată, înfrumusețată și resfințită în anul 1990.

După ce am admirat picturile făcute de Gheorghe Tătărescu în anul 1862, ne-am închinat și apoi ne-am rugat la racla ce adăpostește o părticică din moaștele Sfântului Ierarh Spiridon, Episcopul Trimitundeii. Ne-am deplasat apoi spre Mănăstirea Radu-Vodă.

De câteva secole bune, Mănăstirea Radu Vodă stă de strajă pe una din colinele pe care a fost înălțat Bucureștiul. Zidită în secolul al XVI-lea, de domnitorul Alexandru al II-lea, Mănăstirea deține câteva "recorduri": existența unor fortificații de pe vremea dacilor, dar care continuă o străveche așezare provenită încă din paleolitic; cea mai veche bibliotecă din București, grație egumenului Mardarie; a avut parte (în timp) de cele mai multe și importante donații voievodale și boierești.

Mari oameni de cultură au lăsat mărturie despre Mănăstirea Radu Vodă: Paul de Alep o descria drept: "o zidire frumoasă, cu un aspect preapăcut"; părintele Sofian Boghiu și pictorul Vasile Caraman au contribuit la restaurarea și pictarea ei după cutremurul din 1940; resfințirea ei s-a făcut în 1979 de către Patriarhul Justin. Dar cel care și-a legat numele de Mănăstirea Radu Vodă a fost Patriarhul Justinian, socotit un ultim ctitor, dar și apărător al sfântului lăcaș în fața intenției de demolare pe care o aveau comuniștii. Și a reușit, cu prețul înmormântării sale acolo, spre a proteja așezământul. Este singurul Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române ale cărui rămășițe pământești nu se află la Catedrala Patriarhală. De câțiva ani, Mănăstirea Radu Vodă a primit cinstea de a găzdui și o părticică din moaștele Sfântului Nectarie de la Eghina - motiv pentru care pelerinii au sporit în mod vizibil, iar minunile sfântului au devenit subiectul mai multor cărți.

În fața Mănăstirii Radu Vodă, pe o mică movilă stă Biserica lui Bucur Ciobanul. Tradiția spune că ar fi cea mai veche biserică a Bucureștiului, ridicată chiar de întemeietorul legendar al localității - Bucur Ciobanul. Unul dintre slujitorii acestei biserici, părintele Constantin Voicescu a fost un adevărat simbol al păstrării credinței ortodoxe în vremuri de aspră prigoană comunistă. El a pățit pentru credința sa în trei rânduri în închisorile comuniste, iar la închisoarea de la Târgu Ocna a mers având cusut, în căptușeala paltonului, un epitrahil cu care slujea. Ne-am continuat drumul prin București și ne-am oprit la Biserica Domnească "Buna Vestire", "Sfântul Anton" - Curtea Veche lângă Hanul lui Manuc, unde ne-am închinat și la racla ce adăpostește o părticică din moaștele Sfântului Cuvios Antonie cel Mare și al altor sfinți cinstiți în Biserica Răsăriteană. (continuare în numărul viitor)

Prof. Viorica Sufițchi

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,

tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduț, tel. 0729 935 888

Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,

redactor_sef@yahoo.com, Vasilica Onofrei

Foto: Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy

Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Viziteaza-ne si pe:

Facebook

Biserica Toma Cozma

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

•Duminică, 22 septembrie 2019

◇08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

◇18:00 Paraclisul Maicii Domnului, în cadrul acestei slujbe va fi scoasă o reproducere a Icoanei făcătoare de minuni „Prodromița”, ce poartă binecuvântarea unui mare duhovnic, vrednicul de pomenire Protos. Petroniu Tănase, fost stareț al mănăstirii Prodromul de la Athos.

•Vineri, 27 septembrie 2019

◇18:00 Slujba Agheasmei și a Sfântului Maslu, în cadrul căreia credincioșii se pot închina la moaștele Sf. Iacov, Ruda Domnului (a cărui Epistolă Sobornicească constituie argument peste veacuri pentru instituirea acestei Taine), urmate de citirea pomelnicilor care se poartă la biserica noastră

•Sâmbătă, 28 septembrie 2019

07:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur (întru cinstirea ocrotitorilor parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, ale căror moaște se află în biserică spre închinarea credincioșilor) urmată de Pomenirea morților. Pentru cei plecați dintre noi, importantă este pomenirea lor la Sfânta Liturghie, ziua de sâmbătă fiind consacrată pomenirii celor morți.

18:00 Slujba Vecerniei

PELERINAJ ÎN ȚARA SFÂNTĂ

◆ **Perioada 25.09. 2019 - 30.09.2019**

◆ **Organizator: Parohia Toma Cozma în colaborare cu Centrul de Pelerinaj „Sfânta Parascheva” al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei**

◆ **Detalii la telefon: 0747 772 827, 0742 044 844**

Moaștele Sfântului Ierarh Spiridon, Episcopul Trimitundeii la Iași, de hramul Sfintei Cuvioase Parascheva

Anul acesta, pelerinii prezenți la Hramul Sfintei Cuvioase Parascheva, se vor putea închina și la un fragment din moaștele Sfântului Ierarh Spiridon, Episcopul Trimitundeii, aduse din insula Corfu (Grecia), numită și „insula Sfântului Spiridon”.

Acestea vor fi așezate spre închinare alături de racla cu sfințele moaște ale ocrotitoarei Moldovei în baldachinul special amenajat din curtea Catedralei Mitropolitane.

Originar din insula Cipru, Sfântul Spiridon a fost păstor de oi în copilărie, iar mai apoi s-a căsătorit și a avut copii. La scurtă vreme, soția lui a murit, iar el slujea Domnului prin fapte bune și grija de săraci. A primit darul facerii de minuni, vindecând de tot felul de boli și izgonind duhurile cele rele. Pentru acestea, a fost ales episcop al Trimitundeii, o cetate vestită a Ciprului.

Sfântul Spiridon a trecut la Domnul pe 12 decembrie 348, în Cipru, la vârsta de 78 de ani. Moaștele Sfântului Spiridon au rămas în Cipru până în secolul al VII-lea, când au fost mutate la Constantinopol, din cauza invaziilor saracine. La trei ani după căderea Constantinopolului sub turcii otomani, în 1456, părintele Gheorghe Kaloheretis din Corfu a mutat în taină moaștele Sfântului Spiridon și pe cele ale Sfintei Teodora Împărăteasa din Constantinopol în Corfu.

În Corfu, moaștele Sfântului Spiridon au peregrinat pe la mai multe biserici, până în anul 1589, când au fost duse în Catedrala Sfântul Spiridon, unde se păstrează până în prezent. Doar mâna dreaptă a Sfântului Spiridon a fost la Roma timp de mai multe secole, până în anul 1984.

*Programul detaliat al Hramului
Sfintei Cuvioase Parascheva în
numerele viitoare*